

O b s a h :

Podivná historie jedné kytice	/Jaroslav Mezník/
Příspěvky pro "korespondenční politické fórum Charty 77"	/Václav Benda/ /Ladislav Hejdránek/
Zamyšlení a návrh	/Marie Holubcová/
Co by měli dělat bývalí komunisté?	/Jaroslav Šabata/
Prohlášení spolupráce	

Jaroslav Mezník

P o d i v n á h i s t o r i e j e d n é k y t i c e

Problémy s tou kyticí začaly dřív, než vůbec existovala. Stejně jako u mnoha jiných věcí předchází skutečné kyticí idea kytice. V tomto případě nešlo původně o ideu kytice, ale o ideu malého věnce.

O tom, že by se takový věnec měl pořídít, nebylo sporu. Menší donady vznikly kolem toho, z čeho by věnec měl být, jak by měl být veliký, a co by mělo být vytištěno na stuze. Nakonec došlo ke shodě. Jožka slíbil, že věnec objedná, Jarek se uvolil vzít ho s sebou z Brna do Prahy. Ale za týden odevzdal Jožka Jarkovi objednávku se slovy:

"Zachrénil jsem tě. Oni mají jen velké věnce, to bys neuvezl. Tak jsem objednal kyticí. Buďte z červených karafiátů a žlutých narcisů, stála tři sta korun."

Kytice se zrodila v pátek 4. března 1988. Jarek se pro ni stavil cestou z práce na nádraží. V květinářství se na něho obrátila paní s výčitkou:

"Proč jste si ji nevyzvedl dřív? Byla krásná, všichni ji obdivovali. Teď už tak hezkám není."

Jarek se zhrozil: "Ale ona by měla vydržet až do neděle. Co mám dělat?"

"Musí být v chladnu, ale samozřejmě ne venku na mraze. Snad by pomohlo, kdybyste ji zabalil do mokrého novinového papíru. Ale ty narcisy vám dva dny beztak nevydrží."

Jarek zesmutněl. Jakou trosku položí s přáteli na hrob T.G. Masaryka? Ale nedalo se nic dělat, kytice byla zaplácena. Prodavačky mu ji ochotně zabalily a Jarek se jí ujal. Byla obrovská a těžká. Jarek ji v jedné ruce sotva unesl, v druhé měl kufík. Dostane se s ní do vlaku? A jak jí tam uloží?

Vlak naštěstí nebyl plný, do schůdků se kytice vynést dala, Ja-